

Ngày trở về Lễ Tội N hàng năm là ngày có nhiều người di chuyển từ nơi này đến nơi kia nhất. Lý do là mọi người đều về nhà trong dịp Lễ Tội N. Tội N chúng ta nói lên lòng biết ơn hàng cũng nói lên sự sum họp, đoàn tụ của gia đình. Trên hết, mọi người đều hướng về cùng một cái ngu. Cái ngu đó là Thiên Chúa Chí Cao, là Cha của muôn vật, mọi loài. Trong Mùa Tội N, chúng ta bày tỏ lòng biết ơn đối với ông bà, cha mẹ, đối với các bậc sinh thành, hàng trên hết là Thiên Chúa Chí Cao, Đấng sinh ra ông bà cha mẹ và tiên chúng ta. Hàng lòng biết ơn về Thiên Chúa là cách bày tỏ lòng biết ơn đúng nhất và duy nhất.

Nhưng người di dân đầu tiên đặt chân trên lục địa này đã bày tỏ lòng biết ơn chân thành với Đức Chúa Trời là Đấng đã ban cho họ sự sống, hơi thở, đã đưa họ đến bến bờ bình an, cũng đã ban cho họ đất đai để trồng trọt và trong mùa màng đầu tiên, họ đã không làm gì khác hơn là bày tỏ lòng biết ơn Thiên Chúa trong một bữa ăn để tạ ơn vì ý nghĩa vì duy lòng biết ơn. Lòng biết ơn đó đã phai nhạt dần theo năm tháng và Lễ Tội N chỉ còn là một cái mốc thời gian cho việc mua sắm cuối năm. Nhưng là người thờ Thiên Chúa, chúng ta không thể làm như vậy, ít ra chúng ta cũng phải dành một vài giây phút bày tỏ lòng biết ơn của mình với Cha, là Đấng đã tạo dựng, bảo vệ và hướng dẫn chúng ta cho đến giờ phút này.

Chúng ta làm gì để bày tỏ lòng biết ơn đó? Trở về hết chúng ta phải dành một chỗ trong tâm hồn mình cho Thiên Chúa là Đấng đã ban cho chúng ta sự sống, hơi thở và tất cả những gì chúng ta đang có trên đời này. Biết có Ông Trời, biết rằng Trời sinh, Trời dưỡng, biết Trời kêu ai nấy dạ, thì sao chúng ta không thờ Trời và không tạ ơn Ngài? Thánh Kinh dạy: "Nhưng gì người ta có thể biết về Thiên Chúa thì thật là hiếm nhiên trước mặt họ vì chính Thiên Chúa đã cho họ thấy rõ... Tuy biết Thiên Chúa, họ đã không tôn vinh hay cảm tạ người cho phải đạo. Trái lại... thay vì Thiên Chúa vinh quang bất tử, họ đã thờ hình tượng người phạm... hay hình tượng các loài chim chóc, thú vật, rắn rết."

Làm người, chúng ta đã tôn vinh và cảm tạ Thiên Chúa cho phải đạo chưa hay chúng ta vẫn tiếp tục quên Chúa và tôn thờ những đấng khác? Biết Chúa mà không tôn thờ Ngài là tội phạm với Ngài và không đi vào gì sung sướng hơn cho Thiên Chúa và chính bản thân chúng ta trong Mùa Tội N này nếu chúng ta trở lại với Ngài. Trong ngày Lễ Tội N, mọi người đều về nhà để được sum họp với gia đình thì đối với Thiên Chúa, chúng ta cũng cần trở về với Ngài để được sum họp như vậy. Mọi chúng ta đều là con của Thiên Chúa, Ngài đã dựng nên chúng ta qua cha mẹ chúng ta. Chính Ngài đã ban sự sống cho chúng ta. Trong đầu óc, trong thâm tâm, trong đáy lòng, mọi chúng ta đều biết đi vào đó và vì vậy đi vào đầu tiên chúng ta cần làm là tôn thờ Ngài.

Thánh Kinh ghi lại câu chuyện về một người con bỏ nhà ra đi theo tiếng gọi của đức vua và các môn đệ riêng rẽ. Người con này bắt đầu với những ham muốn thế gian để sống những việc đã phải đi đến với cái chết, đau đớn của kiếp người. Trong nỗi thất vọng cùng cực, người đó đã nghĩ đến một điều, đó là nhà Cha của mình và người con đó đã ăn năn quay trở về. Mọi chúng ta đều là con của Thiên Chúa và đều đã mất lòng tin vào Ngài. Những Thiên Chúa là người cha nhân từ ngày đêm, lúc nào cũng trông mong và chờ đợi chúng ta trở về với Ngài.

Mùa Tê-bê-n cũng là mùa trở về. Hãy trở về với cõi ngu ngốc, trở về với người Cha nhân từ là Thiên Chúa toàn năng đang ngày đêm trông mong chờ đợi Bê-nê-rê. Cách bày tỏ lòng biết ơn tốt nhất, đúng nhất, đầy đủ nhất là trở về với người Cha nhân từ đó. Ai cũng vào nhà trong Mùa Tê-bê-n này, Bê-nê đã vào chưa? Hãy nhớ, Chúa đang chờ đợi Bê-nê trở về. Sau khi đã vào nhà, đã tiếp nhận ân tha thứ của Thiên Chúa, chúng ta sẽ kinh nghiệm một sự sống mới. Sự sống mới này đến từ Thiên Chúa và đây mới là sự sống thật vì sự sống không phải chỉ là ăn uống, làm việc, đi đứng và tất cả những sinh hoạt của thân xác, những sự sống thật là có mối tương giao với Đấng Tạo Hóa. Cuộc đời này sẽ chúng ta có ý nghĩa gì nếu ta chỉ sinh ra để, sống mà không có gì để sống. Đấng sống phải có một cái gì vượt lên trên những thấp kém và tầm thường đó. Chúng ta phải biết mình sống để làm gì? Sống cho ai? Sống không phải là kéo lê những ngày dài trên đất những sự sống một đời sống có ý nghĩa.

Thánh Kinh là Lời Chúa dạy: "Anh em đừng lo lắng gì cả, những trong mọi hoàn cảnh, anh em cứ đem lại cầu xin, van xin và tạ ơn mà giải bày trước mặt Thiên Chúa những điều anh em thấy nguy hiểm." Lo lắng là điều không thiện trong đời sống những là con của Chúa, là người đã tiếp nhận ân tha thứ và sự sống của Thiên Chúa, chúng ta có Thiên Chúa là Cha tiếp tục lo lắng cho chúng ta. Trong Lời dạy của Chúa, Chúa bảo chúng ta đừng lo lắng gì những hãy trình bày thấy nguy hiểm của mình với Thiên Chúa trong thái độ biết ơn. Lời Chúa dạy: "Hãy tạ ơn trong mọi hoàn cảnh." Một người đã biết ơn Thiên Chúa, đã quay về với Thiên Chúa để tạ ơn Ngài sẽ tiếp tục sống với lòng biết ơn và chính lòng biết ơn giúp chúng ta sống vượt lên trên hoàn cảnh.

Biết ơn là ý thức rằng mình không có gì cả, tất cả mọi điều chúng ta có, từ sự sống, hơi thở, sức khỏe, khả năng, dục vọng, người chung quanh. Tất cả những gì ta nghĩ là ta có, ta sở hữu, thoát ra khỏi đến từ Thiên Chúa. Sống với ý thức đó là sống với lòng biết ơn và tinh thần tạ ơn. Lòng biết ơn và tinh thần tạ ơn đó sẽ giúp ta sống an hòa, bằng lòng với những gì mình có và là một cuộc sống không còn lo lắng. Lòng biết ơn, tinh thần tạ ơn vì vậy chính là bí quyết của một đời sống hạnh phúc mà chúng ta đã không nghĩ đến. Khi trở về với Chúa, để lòng tin nơi Ngài, Chúa sẽ giúp chúng ta và ban cho chúng ta trái tim biết ơn đó và chúng ta có thể sống hạnh phúc trong Chúa và hài hòa với mọi người. Người biết ơn không thể là một người ngạo mạn, khước lác, sống bất công đời, những sự là một người khiêm tốn, nhân hậu và thông cảm với mọi người. Trái lại, chúng ta đã thấy rõ, người vô ơn là người kiêu căng, cho rằng mình chẳng cần đến ai và không muốn ai thích sống với những người vô ơn như vậy.

Chúng ta bày tỏ lòng biết ơn bằng cách trở về với Thiên Chúa để bày tỏ lòng tri ân Ngài, rồi chúng ta sống với một thái độ biết ơn, không gì khác. Nhờ tình thân biết ơn không dừng lại ở đó. Người biết ơn Thiên Chúa và sống với lòng biết ơn cũng sống đời sống với người chung quanh trong tình thân biết ơn. Nói như vậy nghĩa là chúng ta có thể tạ ơn Thiên Chúa và nhờ người người quanh mình. Bạn có thể tạ ơn Chúa và người cha mẹ, người con, người vợ, người cha mẹ, anh chị em, và nhờ người người thân của mình không? Chúng ta có thể tạ ơn Chúa và tình bạn, và công việc, và công ăn việc làm và nhờ người gì mình đang có không? Rồi có thể ta đang gặp hoàn cảnh, bệnh tật, khó khăn, nhờ người nào ta tiếp nhận nhờ người đi đầu đó như là một phần của đời sống, nhờ người thách thức mình có thể trở nên thành, để khiêm tốn và ý thức giới hạn và thân phận của mình. Nhìn vào người khó khăn của đời sống trong ý hướng đó, một lần nữa sẽ giúp chúng ta biết ơn Thiên Chúa nhiều hơn và nhờ người gì ta có hơn là nhờ người gì ta không có.

Bạn thích sống bên người vui vẻ hay bên người lúc nào cũng có chuyện than phiền? Nếu để ý, chúng ta sẽ thấy rằng người hay than phiền, cầu nhàu, oán trách, than than thở thở là người người vô ơn. Vô ơn trong ý nghĩa là không bằng lòng với những gì mình có và chỉ than phiền với những gì mình không có hay không bằng lòng. Hãy tập sống với thái độ cảm tạ và lòng biết ơn, Bạn sẽ thấy đời sống đẹp hơn nhiều. Tôi sẽ cầu Bạn và tôi không thể làm được. Trong Mùa Tận này, hãy trở về với Thiên Chúa, tạ ơn Ngài, tiếp nhận Ngài vào lòng và nhờ Ngài ban cho Bạn một tâm hồn mới, một tâm hồn biết ơn và cảm tạ.

Mục sư Nguyễn Thị
Chàng Trình Phát Thanh Tin Lành